

Dagboken 190929 – IDAG FYLLER JAG ÄNTLIGEN ÅR!!!

De tror nog att jag sover... jag har liksom legat och låtsatssovit länge nu. Gömmer mig under täcket med bara lampan från mobilen. Jag tänker varje år att jag ska försöka somna om innan de kommer om jag råkat vakna, vilket jag alltid har! Men det går ju inte att somna om när man väl har vaknat på sin födelsedag. Jag har längtat, längtat, längtat så mycket efter den här dagen!! Det är liksom alldeles för lååångt mellan födelsedagarna. Borde komma en ny lag att man fick fylla i vart fall minst två gånger per år...

Men idag är det min dag. Jag älskar den här stunden före när allt liksom är helt annorlunda än alla vanliga morgnar. Innan man egentligen har börjat fylla år, alla tror ju att man sover. Men man känner på en gång när man vaknar att allt är annorlunda, det är ingen som bara ropar År du vaken? istället bara tisslas det och tasslas det från köket och alla försöker prata så där t y s t, fastän de inte lyckas så väldigt bra, många SCCHHHHH!! Däremellan dunsar det från golvet och musiken sipprar upp mellan golvbrädorna, men jag kan ändå inte riktigt lista ut vilken låt det är i år...

Men jag älskar faktiskt kvällarna före födelsedagen också, det är kanske då allt börjar egentligen. När jag inte får vara i köket, inte i pysselrummet och inte i vardagsrummet, alla ropar: Kom inte hit!, när jag kommer i närheten. Annars brukar jag bli sur om det är någon hemlis som jag inte får se eller höra, men kvällen före jag ska fylla år är det bara mysigt och pirrigt, jag vet ju att det är för mig! Och jag älskar när de tränar och fixar bara för mig, det blir varmt i hela kroppen när jag råkar höra syrran säga typ: kan någon ladda ner musiken klart, jag springer och köper paljetterna som saknades till min slängkappa... eller när pappa säger nåt i stil med: de här är för trånga, de måste jag sy om till imorgon, jag får träna stegen en gång till utan tajtsen... Sätt på musiken! Och när brorsan skrattar så han döööör åt något felsteg pappa gör. Det där magiska pirret när man ännu inte vet om det kommer att bli som man önskar sig, kommer de att toppa förra årets succé eller blir det total skrattfest för att de inte riktigt har hunnit öva klart...

Men nu måste jag sluta skriva, nu låter det som att de kommer, jag hör hur det knakar i trappan och anar ljusen på tårtan och JAG KAN INTE BÄRGA MIG, SNART SNART får jag se om jag får det som står överst på min önskelista. Ja, man borde verkligen få fylla år minst två gånger om året, HUUUR SKA MAN ANNARS ORKA VÄNTA PÅ ATT FAMILJEN FÖRBERETT VÄRSTA BÄSTA ...(ja vad är det de har förberett?)... BARA FÖR MIG!!